

[Einer-Jensen.]

ud af loven. Det ærede medlem må ikke i dette forhold se på den enkelte, men se på, hvad der båder alle dem, der ofrer deres penge på kontingenter til arbejdsløsheds-kasserne.

Hvis man tager et medlem, som oppebærer en løn, der svarer til dette at være halvtbetalende medlem, vil man se, at et sådant medlem efter forslaget vil kunne få betydelig mere i understøttelse, end det kan tjene. Man kan naturligvis sige: Herregud, gjorde det så nøje? Men så rejser der igen strid om arbejdsløsheds-kasserne! Arbejdsløsheds-kasserne har gennem adskillige år været ude for en stærk modvind, og at det skulle ske igen, vil jeg ikke række hånd til. Det ærede medlem har ved at stemme for den nugældende lov og jeg har ved at stemme for den og ved nu at stå på lovens grund arbejdet for bevarelse og konsolidering af den hjælp, vi her diskuterer, i arbejdsløshedsloven.

Det ærede medlem søgte nu ved sit forslag at drage enkelte frem, der får en lavere understøttelse i kraft af $\frac{4}{5}$ -reglen. Jamen, tror det ærede medlem, at man, når $\frac{4}{5}$ -reglen, som der har stået så stærk kamp om og været så megen diskussion om, nu endelig er blevet fastlagt, kan fremdrage enkelte eksempler, når der er omtrent 400 000 arbejdsløsheds-kassemedlemmer, der kan komme i betragtning? Det tror jeg er at gøre sagen en dårlig tjeneste, og jeg anbefaler mine partifæller at stemme imod det foreliggende forslag.

H. C. Hansen: Jeg tillader mig at tage ordet, skønt jeg ikke er mit partis ordfører, for at gøre et par bemærkninger til det kommunistiske parti. Der føres i dag en diskussion, som jeg er overbevist om vil blive opfattet sagligt i de kredse, hvori den refereres sagligt, men desværre står det på forhånd os alle klart, at det, som vil blive refereret i de kommunistiske kredse og i den kommunistiske presse, vil ligge så nær usandhedens grænse, som tænkes kan. Jeg går ud fra, at jeg kan opnå formandens tilladelse til et par citater, som ikke direkte har kontakt med den sag, der er til behandling, men som i høj grad har relation til den form, hvorunder befolkningen oplyses i den kommunistiske presse om de spørgsmål, der diskuteres i øjeblikket. Jeg tænker på den ledende artikel, som „Land og Folk“ bringer i dag under overskriften „H. C. Hansens arbejdstjeneste“. Den er ganske illustrerende for den måde, hvorpå dette blad mener at

kunne — hvis jeg må bruge et så fordringsfuldt ord — informere offentligheden eller sine læsere.

Udgangspunktet er, at jeg på nogle møder rundt om i landet, hvor spørgsmålet 18 måneders tjenestetid har været drøftet, har sagt, at jeg var ganske enig i de betragtninger, der fra forskellig side er fremført om, at man burde forsøge at skabe den bedst mulige uddannelse af de unge i den del af de 18 måneders tjenestetid, som ikke er nødvendig af hensyn til uddannelsen, men hvori de unge udfra den betragtning, som her er afgørende: at et beredskab skal være for hånden, må være inde. Jeg har føjet hertil, at jeg ville fremføre en kættersk betragtning, nemlig den, at hvis der på de steder, hvor de unge er garnisoneret, er brug for arbejdskraft, faglært eller ufaglært, og de unge på stedet indenfor garnisonen kunne undværes nogle timer om ugen, så burde militæret vise den fornødne smidighed og lade disse unge tage arbejde. Naturligvis har jeg føjet til, hvad jeg betragter som en selvfølge: til de tarifmæssige lønninger. Altså en ganske enkel betragtning, som går ud på, at man skal lade de unge der, hvor man ikke direkte har brug for dem i militæret den hele tid, få en mulighed for at tjene lidt penge.

Denne betragtning har jeg fremført. Hvad bliver den til i „Land og Folk“? — jeg beder den højttærede formand om tilladelse til et par citater. Jeg har, som det hedder i „Land og Folk“ i store træk udarbejdet et forslag om „tvungen arbejdstjeneste for dansk ungdom“.

Jeg citerer videre:

„Hans forslag — „han“ er mig — „går ud på, at de unge, iklædt uniform, underkastet militær disciplin og vel under kommando af officerer af alle grader, i de sidste seks måneder af deres militære tjenestetid skal rykke ind i fabrikker og virksomheder i deres garnisonsområder og der udføre civilt arbejde under militær kommando!“

Der fortsættes:

„Såvidt vi forstår hr. H. C. Hansen, har han endnu ikke fundet ud af, om soldaterne først med bajonetter og maskinpistoler skal rense vedkommende fabrikker og virksomheder for de civile arbejdere, der tjener deres brød der, eller hvorvidt halvdelen af garnisonsmandskabet skal danne skyttekæde for at forhindre de arbejdsløse arbejdere i at få arbejde i de virksomheder, de er smidt ud fra, og som hans arbejdstjeneste skal overtage.“

Hvis H. C. Hansens forslag ikke var så